

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobců a) Route Radio, s. r. o., IČO 278 52 474, se sídlem Stavební 992, 708 00 Ostrava – Poruba, b) JUKE BOX, spol. s r. o., IČO 253 96 676, se sídlem Karla Svobody 130/95, 725 57 Ostrava – Plesná, obou zastoupených JUDr. Marcelou Neuwirthovou, advokátkou se sídlem Dělnická 434/1a, 736 01 Havířov – Město, proti žalované Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, se sídlem Škrétova 44/6, 120 21 Praha 2 – Vinohrady, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) NONSTOP, s. r. o., se sídlem M. Hübnerové 12, 621 00 Brno, 2) Rádio Student, s. r. o., se sídlem Gorkého 970/45, 602 00 Brno, 3) RADIO BONTON, a. s., se sídlem Wenzigova 4/1872, 120 00 Praha 2, 4) Radio Investments, s. r. o., se sídlem Říčanská 2399/3, 101 00 Praha 10, 5) Rádio Pálava, s. r. o., se sídlem Brněnská 3163/38, 695 01 Hodonín, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. dubna 2013, sp. zn. 2011/1018/zab, č. j. STR/2372/2013,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 23. dubna 2013 udělila žalovaná společnost BROADCAST MEDIA, s. r. o., licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Radio Beat prostřednictvím pozemních vysílačů se souborem technických parametrů Ostrava město 90,4 MHz/100 W na dobu osmi let. Zároveň zamítla žádosti osmi dalších společností, které usilovaly o udělení licence k vysílání se stejným souborem technických parametrů – mj. i obou žalobců. Při hodnocení projektů postupovala podle zákonných pravidel, zejména podle § 17 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a podle

Manuálu postupu rozhodování Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů podle zákona č. 231/2001 Sb., který žalovaná přijala jako svůj vnitřní předpis; takový postup zajišťuje dostatečnou přezkoumatelnost rozhodnutí o udělení licence. O umístění jednotlivých žadatelů rozhodlo zejména odlišné hodnocení dílčích kritérií v rámci zákonných kritérií podle § 17 odst. 1 písm. c) (přínos programové skladby: mluvené slovo, lokalizace programu, hudební formát, cílová skupina), e) (přínos pro rozvoj původní tvorby: vlastní autorské pořady, podpora začínajících umělců, podpora kulturních akcí, podmínky pro splnění deklarovaných záměrů) a g) (přínos k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin: identifikace menšiny, způsob podpory, čas vyhrazený ve vysílání menšinám); toto hodnocení žalovaná podrobně popsala v rozhodnutí.I

Žalobci v žalobě namítli, že rozhodnutí žalované je nezákonné a nepřezkoumatelné. Není pravda, že žalobce a) nepopsal způsob získávání místních informací. Naopak ve své žádosti vyličil již více než dvouletou spolupráci s různými institucemi, s jejichž pomocí hodlá i nadále získávat aktuální dopravní informace. K tomuto účelu chce rovněž využívat své vlastní týmy („děčka“), které se budou pohybovat v označených vozidlech po dálnici. Také počítá s aktivní účastí samotných řidičů. To vše bylo v žádosti řádně popsáno, žalovaná však tyto informace bezdůvodně nevyhodnotila a nevypořádala se s nimi. Stejně tak žalobce a) uvedl, jak se chce zaměřit na lokalitu Ostravska, a sice poskytováním informací o dopravní situaci v Ostravě a okolí (uzavírky a objízdné trasy v centru města, nehody). Kromě dopravních informací hodlal žalobce a) zařazovat i informace o akcích z kulturního, sportovního a společenského života národnostních menšin na Ostravsku, k čemuž žalovaná opět nepřihlédla. Žalovaná nesprávně interpretovala § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb. Jako formát zde hodnotila pouze hledisko hudební, ale nevzala dostatečně v úvahu specifický hudební žánr zaměřený na řidiče, který nabízí žalobce a). Žádné takové obdobné vysílání určené motoristům neexistuje, a za to měl žalobce a) získat příslušné bodové hodnocení.

Ani u žalobce b) není pravda, že popsál získávání místních informací pouze v obecné rovině, neboť konkrétně vyličil svou síť spolupracovníků. Nebylo by nijak ku prospěchu, kdyby jmenoval všechny obecní úřady, se kterými spolupracuje. Na tomto trhu působí žalobce b) již třináct let, a žalované tak musí být zřejmé, že tento způsob získávání místních informací spolehlivě funguje. Žalobce b) popsál i orientaci na užší lokalitu. Má celkově sedm redakcí, mezi nimi i tu ostravskou; to nemůže žalovaná přehlížet jen proto, že žalobce b) v žádosti neuvedl, se kterým úřadem městského obvodu v Ostravě bude spolupracovat. Žalobce b) nesouhlasí ani s hodnocením hudebního formátu; podle analýz, které si nechal vypracovat, se obdobné hudební zaměření jako to jeho na daném místě nenachází. Závěr žalované, podle nějž nabízí Frekvence 1 nebo Hitrádio Orion folk či country, je nepodložený. Rozporuplné je tvrzení žalované, podle nějž žalobce b) neoznačil žádnou menšinu, jejíž kulturní rozvoj by zajišťoval, a následné udělení bodu za způsob podpory těchto menšin. Přitom už samotná podpora Diagnostického ústavu pro mládež je dostatečnou identifikací menšiny; stejně tak je menšinou i skupina osob, které se starají o tuto mládež. Dále žalovaná i přesto, že žalobce b) uvedl své konkrétní autorské pořady, vyhodnotila jejich počet jako nedostatečný a neudělila žádný bod. Smyslem požadavku zákona však není mít 15 nebo 150 autorských pořadů, ale jde o kvalitu a přínos původní tvorby pro posluchače. Žalobce b) jmenoval Martina Chodúra nebo Ewu Farnou proto, že i oni kdysi začínali, a mimo jiné i s podporou žalobce b) se stali zavedenými umělci.

Celkově mají oba žalobci za to, že u některých žadatelů o licenci byla posuzována všechna kritéria objektivně, zatímco u jiných žadatelů jsou některé skutečnosti účelově přehlíženy. Z rozhodnutí o udělení licence přitom musí být zřejmé, jak každý z žadatelů

naplnil každé zákonné kritérium; tento požadavek však není v případě napadeného rozhodnutí splněn, podle názoru žalobců vybočila žalovaná z mezí správního uvážení. Žalobci proto navrhli, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce a) nijak nedoložil, jak má zajištěno získávání místních informací [je to s podivem, neboť žalobce a) se již několikrát účastnil veřejného slyšení v rámci licenčního řízení]. Žalovaná nepochybně, že žalobce a) je schopen získávat kvalitní údaje o dopravní situaci, ovšem z toho neplyne žádná vazba na oblast Ostravska [i instituce, se kterými žalobce a) údajně navázal spolupráci, mají celostátní působnost]. Ve vztahu k orientaci na užší lokalitu nemají žalobní tvrzení žalobce a) oporu v projektu. Hudební formát nabízený žalobcem a) (pop, lehčí rock, country či folk) nelze považovat za ojedinělý či specifický; hudbu, která řidiče nevybízí k agresivní jízdě, nelze vůbec považovat za žánr. Krom toho skupina řidičů, na něž se žalobce a) zaměřuje, není tvořena občany, kteří tíhnou k poslechu stejných hudebních žánrů.

Žalobce b) podle žalované rovněž nedoložil organizační zajištění ve vztahu k získávání místních informací. Žalovaná sice zná mnohé aspekty vysílání stávajících provozovatelů, nicméně účelem licenčního řízení je posoudit, jak jsou potenciální provozovatelé schopni zajistit vysílání z nového kmitočtu. Žalobce b) podle žalované neuvedl žádný způsob, kterým se chce orientovat na užší lokalitu; k jeho tvrzením o lokálním a regionálním charakteru vysílání přihlédla žalovaná při hodnocení lokalizace na region. Hudební formát žalobce b) (country, folk) se částečně překrývá s formátem FREKVENCE 1 a Hitrádia Orion, proto žalovaná udělila dva body ze čtyř. Doložená podpora diagnostického ústavu pro mládež nemohla být vyhodnocena jako identifikace menšiny (tj. skupiny národnostní, etnické, jazykové či náboženské). Žalované není zřejmé, zda žalobce b) zpochybňuje i to, že mu byl udělen plný počet bodů za způsob podpory menšiny: to by nebylo logické, neboť tato skutečnost je v jeho prospěch. Žalovaná zdůraznila, že zkoumala podporu pro začínající umělce, nikoli pro umělce již zavedené; krom toho přidělila žalobci b) jeden bod za podporu prostřednictvím nahrávacího studia. Jeden bod přidělila i za vlastní autorské pořady; rozhodující přitom pro ni nebyl jejich počet, ale spíše vhodnost autorských pořadů vzhledem k cílové skupině posluchačů, specifikům regionu apod. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

Žalobci v replice setrvali na tom, že jejich projekty obsahovaly potřebné informace, žalovaná je však nebrala v úvahu nebo je nesprávně vyhodnotila.

Při jednání konaném dne 4. prosince 2013 setrvaly strany na svých stanoviscích.

Žaloba není důvodná.

Žalobci v žalobě vyjádřili nespokojenost s tím, že žalovaná jim nepřidělila více bodů, ačkoli jejich projekty splňují všechny zákonné požadavky. Konkrétně nesouhlasili s tím, jak u nich žalovaná hodnotila způsob získávání místních informací, orientaci na užší lokalitu, hudební formát, podporu menšin a autorské pořady. Soud má však za to, že žalovaná při hodnocení žádostí jednotlivých uchazečů o licenci nepochybila a její rozhodnutí je řádně zdůvodněno.

Obecně k tomu soud připomíná, že ačkoli na udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání není právní nárok (§ 12 odst. 4 zákona č. 231/2001 Sb.), nemá žalovaná Rada absolutní volnost v tom, komu a na základě jakých skutečností licenci udělí. Rada je naopak povinna při výběru nejlepšího žadatele postupovat podle pravidel stanovených zákonem, a své rozhodnutí je povinna řádně odůvodnit. V licenčním řízení může zvítězit

pouze ten žadatel, který naplní skutečnosti významné pro rozhodování a uvedené v § 17 zákona č. 231/2001 Sb. v míře vyšší než žadatelé neúspěšní. Rada přitom musí nejen uvést, jakým konkrétním způsobem naplnil tato zákonná kritéria vítězný účastník licenčního řízení, nýbrž také to, z jakých konkrétních důvodů je naplnil v míře vyšší než žadatelé neúspěšní. Soud pak při přezkoumávání rozhodnutí Rady hodnotí pouze to, zda Rada dodržela řádný procesní postup a zda se nedopustila excesu při aplikaci svého správního uvážení. Pokud rozhodnutí Rady v tomto směru ob stojí, nemůže soud nahrazovat správní uvážení Rady uvážením vlastním – tj. uložit Radě, aby vybrala žadatele jiného, protože soud by na jejím místě například přiřkl určitým zákonným kritériím větší či menší váhu.

V nyní projednávané věci žalovaná velmi podrobně rozebrala projekty jednotlivých žadatelů, a to za pomoci tzv. manuálu, který dále rozpracovává každé ze zákonných kritérií podle § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. a který byl všem žadatelům předem znám. Své úvahy žalovaná promítla do bodového hodnocení žadatelů; zejména se pak soustředila na objasnění toho, proč vítězný žadatel v konkrétních subkritériích získal lepší hodnocení než ostatní uchazeči. Soud se tedy dále bude zabývat jednotlivými kritérii, která žalobci učinili spornými.

– způsob získávání místních informací

Žalobce a) ve svém projektu uvedl pod bodem 2 na straně 6, že disponuje plně profesionálním týmem i vlastní moderní vysílací technologií na všech stanovištích. Pod bodem 4 na straně 8 žalobce a) uvedl, že jeho redaktori a editori budou přímo ve studiu napojeni na webové stránky rádia, které přinesou informace ještě před jízdou. Pod bodem 1 na stranách 4 a 5 žalobce a) uvedl, že se bude věnovat zejména dálnici D1, ale i dopravní problematice Ostravy a okolí. Spolupracuje s Národním dopravním informačním centrem, Ředitelstvím silnic a dálnic, Ministerstvem vnitra, dopravní policií, dálniční policií, Ministerstvem dopravy, BESIPem apod. Žalobce a) zřídí týmy „Děčka“, které se budou pohybovat na dálnici a získávat tam důležité informace.

Žalobce b) v projektu uvedl, že má sedm redakcí, mj. i ostravskou. Redaktori jsou navázáni na všechny regionální zdroje informací, jako jsou např. městské, obecní a okresní úřady; policie; dopravní podniky; meteorologický ústav; kulturní domy a instituce; pořadatelské agentury; divadla, kina. Informace celorepublikové a světové získává žalobce b) především ze servisu ČTK.

Pro srovnání: vítězný žadatel uvedl, že získávání místních informací bude zajišťovat jeho nové pracoviště v Ostravě o šesti osobách, jehož strukturu v projektu rozepsal. Žadatel konkrétně vyjmenoval ostravské či regionální instituce (kina, divadla, hudební kluby, sportovní týmy).

Žalobce a) podle žalované neupřesnil, jak bude organizačně řešit získávání místních informací (uvedl pouze, že redaktori a editori vysílání Rádía Dálnice budou přímo ve studiu napojeni na webové stránky rádia a přinesou informace ještě před jízdou). Žalobce b) rovněž podle žalované popsal získávání místních informací jen v obecné rovině.

Podle soudu je toto hodnocení správné. Ze srovnání žalobců a) a b) na straně jedné a vítězného žadatele na straně druhé je zřejmé, že pouze vítězný žadatel shromáždil seznam konkrétních institucí v Ostravě a v regionu, s nimiž bude spolupracovat. Žalobce a) věnoval příslušnou pasáž svého projektu nikoli tomu, jak konkrétně bude získávat místní informace v daném regionu, ale obecným popisům fungování svého rádia, které by se stejně tak dobře

mohly uplatnit v projektu pro jakýkoli jiný region. Instituce, s nimiž žalobce a) spolupracuje, mají celostátní působnost a nejsou nijak speciálně určeny k tomu, aby poskytovaly místní informace (toto tvrzení o spolupráci by se opět mohlo bez jakékoli změny uplatnit v jiném projektu dopravního rádia pro jiný region). Existence týmů pod označením „Děčka“ vypovídá jen o tom, že žalobce a) bude mít k dispozici ty nejaktuálnější informace z dálnice, ovšem stěžejí lze tyto informace označit za informace „místní“. Soud si je vědom toho (a stejně tak si toho byla vědoma i žalovaná), že žalobce a) nabízí projekt specializovaného dopravního rádia, takže jeho zaměření na dopravní problematiku a zejména na dálnice jako na dopravní tahy celostátního a nadregionálního významu je pochopitelné. Stejně tak logické ale je, že žalobce a) nemůže získat bod za dílčí kritérium vztahující se k získávání místních informací, pokud toto své celostátně orientované zaměření pouze přenesl do města, kterým dálnice také vede.

Rovněž žalobce b) ve srovnání s vítězným žadatelem pouze obecně uvedl, že bude získávat informace od různých úřadů a institucí, aniž je ovšem zřejmé, zda mu jsou známy konkrétní instituce v místě. [Příznačné je, že „okresní úřady“, o nichž se žalobce b) rovněž zmiňuje jako o zdroji informací, byly zrušeny již k 31. 12. 2002.] Tvrzení, že provozovatel rozhlasového vysílání bude získávat místní informace od policie, dopravních podniků, kin atd., by se dalo bez jakéhokoli předběžného zjišťování uplatnit v jakékoli lokalitě, protože výskyt takových blíže nepojmenovaných institucí lze předpokládat všude. Pak ale není důvod, aby za takto obecné sdělení byl udělen bod. Stejně tak není rozhodné, že žalobce b) působí na trhu již třináct let a za tu dobu osvědčil schopnost získávat místní informace. Nelze paušálně souhlasit s tím, že by žalovaná při hodnocení konkrétního projektu určitého žadatele měla brát v úvahu veškerou jeho další činnost: v takovém případě by totiž stávající provozovatelé vůbec nemuseli předkládat projekt pro vysílání z konkrétního nového vysílače a stačilo by jen sdělit, že jako úspěšní provozovatelé mají zájem i o nové vysílání. Zákon ovšem takový postup nepředpokládá, ostatně pro žalovanou by takto vedené řízení bylo velmi náročné. Je věcí žadatelů, aby sami zvýšili své šance tím, že ve svém projektu co nejkonkrétněji a co nejvýstižněji objasní, jak by svůj program provozovali, kdyby jim licence byla udělena.

– orientace na užší lokalitu

Žalobce a) v projektu uvedl, že prioritou vysílání je aktuální dopravní informace z dálnice a dalších cest (str. 8); Ostrava je přitom významným dopravním uzlem. Rádio bude klást důraz na dopravní problematiku a informovanost s akcentací dopravního zpravodajství a stručného obecného zpravodajství prokládaného hudbou (str. 10).

Žalobce b) v projektu uvedl, že klade důraz na regionální zpravodajství; k tomu mu slouží jeho sedm redakcí. O životě v regionu informuje množství servisních a publicistických rubrik.

Pro srovnání: vítězný žadatel uvedl, že bude poskytovat zpravodajský servis informací z Ostravy, zařadí také předpověď počasí na severní Moravě a lokální dopravní servis z Ostravy a okolí. V programu se objeví soutěžní promo-aktivity speciálně pro posluchače z Ostravska; bude zařazena rubrika společenských, kulturních a sportovních pozvánek na akce pořádané v regionu (následuje výčet kulturních a sportovních institucí). V hudebním programu žadatel nabízí prostor pro prezentaci interpretů regionu. Co se týče orientace na užší region, zařadí žadatel pravidelnou rubriku zabývající se aktuálním děním v Ostravě a jejím užším okolím. Na Ostravsku se již žadateli osvědčil servis s nabídkou volných míst a rekvalifikačních kursů, které probíhají v ostravských kulturních domech.

Žalovaná neudělila žalobci a) bod ani za orientaci na region, ani za orientaci na užší lokalitu: jeho prioritou jsou totiž aktuální dopravní informace a není zřejmá orientace na

lokalitu Ostravska. Žalobce b) získal bod za orientaci na region, ale ne za orientaci na užší lokalitu, protože neuvedl žádné konkrétní informace z hlediska užší lokality. Vítězný žadatel získal bod jak za orientaci na region, tak za orientaci na užší lokalitu.

Podle soudu je ze srovnání všech tří zkoumaných projektů zřejmé, proč mezi nimi žalovaná rozlišila a udělila za kritérium lokalizace programu jeden, dva nebo tři body (jeden bod získali všichni tři žadatelé za první dílčí hledisko kritéria lokalizace programu – „nově vyráběný pořad“). Vítězný žadatel detailně a konkrétně popsal, jakým druhem pořadů se hodlá zaměřovat jak na širší region, tak na užší lokalitu Ostravy a okolí, a s jakými institucemi přitom bude spolupracovat. Jeho záměry jsou o to přesvědčivější, že prokázal také znalost místních reálií (viz akce v ostravských kulturních domech). U žalobce b) ohodnotila žalovaná jedním bodem zmínku o tom, že se bude prostřednictvím své ostravské redakce věnovat regionálnímu zpravodajství; jinak však v projektu žalobce b) již není nic konkrétního, co by ukazovalo na jeho záměry ve vztahu k užší lokalitě Ostravska. Žalobce a) pak už vůbec konkrétně nevyjádřil, jak přizpůsobí obsah svého vysílání regionu a užší lokalitě. To, že jeho dopravní rádio neopomene dopravní situaci právě v Ostravě a okolí, považuje soud za samozřejmé (lokální dopravní servis ostatně zařadil do projektu i vítězný žadatel se svým projektem rockového rádia); nelze z toho usoudit, že se žalobce a) zamýšlel nad tím, jak co nejlépe vyjít vstříc (jistě různorodým) potřebám dané konkrétní lokality.

– hudební formát

Žalobce a) ve svém projektu (str. 8) přislíbil zařazovat hudbu, která nebude vybízet řidiče k agresivní jízdě a osloví co nejširší skupinu lidí (prověřené hity 70. – 90. let a výrazné současné hity žánrů pop, lehčí rok, country či folk). V programu bude obsažena „*hudební složka různých žánrů 70' až po současnost*“ (str. 10).

Žalobce b) ve svém projektu poukázal (str. 3) na vlastní marketingový výzkum, podle něž není na Ostravsku dosud zastoupena stanice, která by se specializovala na country a folkovou hudbu. Právě těmito žánry se žalobce b) hodlá věnovat (str. 8) a zařazovat největší hity od 60. let spolu s ověřenými hudebními novinkami.

Žalobce a) získal od žalované nula bodů ze čtyř za hudební formát (na území je již vysíláno více programů s obdobným hudebním formátem a zamýšlené žánry jsou dostatečně zastoupeny). Žalobce b) získal dva body ze čtyř (na pokrytém území jsou vysílány méně než tři programy obdobného formátu – jde o FREKVENCI 1 a Hitrádio Orion – a žánrová nabídka žalobce je relativně obvyklá, nikoli však výrazně častá). (S vítězným žadatelem není v tomto případě třeba srovnávat, protože získal za hudební formát nula bodů ze čtyř.)

Soud se ztotožňuje s hodnocením žalované. „Hudební žánr zaměřený na řidiče“ je účelovou konstrukcí žalobce a); ve skutečnosti jsou pro charakteristiku každého hudebního žánru určující typické skladebné a melodické postupy, nástrojové obsazení, podpůrně i tématické zaměření jeho textů – nikoli to, jaká sociální, profesní či zájmová skupina dává určitému druhu hudby přednost. Žánrem tak je tedy jazz, rock, soul či klasická hudba; nelze však hovořit o hudebním žánru řidičů, zahrádkářů, žen v domácnosti atd. Hudební žánry označené v projektu žalobce a) lze označit za čistý střední proud, který běžně vysílají i jiná rádia – tím spíše, že žalobce hodlá vysílat především hity.

Stejně tak žalovaná nepochybila, pokud srovnávala hudební formát nabízený žalobcem b) s hudebním formátem stanic FREKVENCE 1 a Hitrádio Orion tak, jak jim byl schválen v rozhodnutí o udělení licence. Zákon nepředpokládá, že žalovaná bude v každém novém

řízení o udělení licence provádět aktuální marketingový průzkum hudebních formátů stávajících stanic. Krom toho vypovídací hodnota žalobcova marketingového průzkumu je malá. Segment hudebního vysílání je tu rozdělen na kategorie GOLD, ROCK, AC a HOT AC; povahu „žánru“ má však jen kategorie ROCK (tj. rocková hudba v širokém slova smyslu – podle žalobce klasický rock, hard rock, heavy metal atd.), zatímco ostatní kategorie jsou definovány buď věkovou skupinou posluchačů, nebo vysokou mírou popularity zařazovaných skladeb (bez ohledu na jejich žánrové vymezení). Kategorie GOLD je zaměřena na posluchače ve věku 30 – 50 let, kategorie AC míří na posluchače ve věku 20 – 40 let, kategorie HOT AC je pak určena pro věkovou skupinu 15 – 30 let. Tyto formáty pak obsahují „ověřené skladby“, „střední vlnu“, „ověřené největší hity“, „současnou muziku“ a „úspěšné novinky“. Samotný žánr vysílaných skladeb, novinek a hitů není z tohoto popisu zřejmý; je tak na místě předpoklad, že tyto populární skladby budou žánrově odpovídat různým kategoriím hudby, které byly schváleny jednotlivým provozovatelům.

FREKVENCI 1 byl schválen hudební formát „60. – 80. léta + novinky, 40 % česká hudba, střední proud, rock, dance, folk, country“, zatímco Hitrádio Orion vysílá „klasické hity, hitparády, podíl hudby 90 %“; o „folku“ se dále zmiňuje programová nabídka Rádia Impuls (viz přílohu napadeného rozhodnutí). Sám žalobce b) nabízí největší hity v žánru country a folk od 60. let a oblíbené novinky v těchto žánrech. Je tak pravda, že „country“ a „folk“ se jmenovitě nevyskytují v hudebním formátu již vysílajících provozovatelů příliš často, ale přece jen se tu vyskytují. K tomu dále přistupuje skutečnost, že žalobce b) se chce zaměřit především na „hity“ (byť hity z oblasti country a folk), což se překrývá s nabídkou dalších provozovatelů označenou právě jako „klasické hity“ (kam jistě patří i mnoho country a folkových skladeb, nejen skladeb popových a rockových), „hudba středního proudu“ či „populární a výplňová hudba“. Žalovaná tak správně přidělila žalobci b) za druhé dílčí kritérium (podíl navrhovaných žánrů v programech již vysílaných na daném území) jeden bod ze dvou.

– podpora menšin

Žalobce a) v kapitole svého projektu „Přínos k zajištění rozvoje kultury národnostních menšin“ konstatoval, že Ostravskem projíždějí i řidiči ze sousedních států; uvedl, že bude zařazovat informace o akcích z kulturního, sportovního a společenského života „těchto obyvatel“.

Žalobce b) se nezmínil o řidičích ze sousedních států, jinak ovšem formuloval příslušnou pasáž svého projektu úplně stejně. V návaznosti na veřejné slyšení pak doložil, že umožnil bezplatný vstup na jím pořádanou akci „Koncert pro všechny bezva lidí“ dětem z ostravského Diagnostického ústavu pro mládež a jejich pedagogickému doprovodu.

Pro srovnání: vítězný žadatel ve svém projektu nejprve identifikoval menšiny, konkrétně menšiny národnostní (na Ostravsku jde – seřazeno podle četnosti – o Vietnamce, Slováky, Ukrajince, Poláky a Rusy), poté nastínil způsob podpory menšin. Informace o akcích z kulturního, sportovního a společenského života menšin bude do vysílání zařazovat ve spolupráci s konkrétně vyjmenovanými institucemi reprezentujícími zájmy těchto menšin (zájmové spolky, profesní sdružení, honorární konzulát atd.). Početná je také romská menšina, ačkoli skutečný počet Romů je obtížné zjistit. I zde vyjmenoval vítězný žadatel různé romské spolky, s nimiž hodlá spolupracovat.

Žalovaná přidělila žalobci a) jeden bod ze dvou za identifikaci menšiny (jím uváděné menšiny nejsou zcela běžné – jde o řidiče z příhraničních oblastí a státní příslušníky

sousedních států) a jeden bod za dvou za způsob podpory menšin (žalobce hodlá zařazovat aktuální informace ze života menšin, ovšem nejde o způsob podpory natolik plnohodnotný, aby bylo možno udělit za něj dva body). Žalobce b) získal od žalované nula bodů ze dvou za identifikaci menšiny (neuvedl žádnou konkrétní menšinu) a dva body za dvou za způsob podpory menšin (žalobce hodlá zařazovat aktuální informace ze života menšin a doložil podporu Diagnostického ústavu pro mládež). Vítězný žadatel získal čtyři body ze čtyř možných.

Soud souhlasí se žalovanou i v tomto bodě. Žalobce a) konkrétně nenapadal bodové hodnocení, které získal za podporu menšin, pouze namítal, že mu zmínka o zařazování informací ze života menšin měla být přičtena k dobru ve vztahu k dílčímu kritériu „*zaměření na užší lokalitu Ostravska*“. To ale není možné, žalobce a) zde směšuje dvě různá kritéria dohromady. To, zda a jak hodlá žalobce vysílat pro menšiny, hodnotila žalovaná správně v rámci kritéria podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., kdežto základní dílčí kritérium „*lokalizace programu*“ posuzovala v rámci kritéria podle § 17 odst. 1 písm. c); jedno tvrzení nemůže být žadateli započteno dvakrát v rámci různých zákonných kritérií.

Hodnocení kritéria podle § 17 odst. 1 písm. g) u žalobce b) považuje soud shodně se žalobcem b) za poněkud rozporuplné – ovšem v tom smyslu, že žalobci b) bylo přiděleno více bodů, než mu být přiděleno mělo, nikoli v tom smyslu, že by byl v rámci tohoto kritéria zkrácen (nemůže to tedy vést ke zrušení rozhodnutí žalované). Je pravda, že žalobce b) neoznačil žádnou konkrétní menšinu; jeden bod ovšem dostal za obecné tvrzení, že bude do vysílání zařazovat informace ze života menšin (to je i logické ve srovnání se dvěma body za způsob podpory menšin pro vítěznou žalobkyni, která konkrétně označila i instituce, s nimiž hodlá spolupracovat a od nichž bude získávat informace o životě menšin). Další bod za způsob podpory menšin přidělila žalovaná žalobci b) za to, že doložil podporu Diagnostického ústavu pro mládež; to nepovažuje soud za správné. Pojem menšiny se má v souladu s judikaturou vykládat restriktivně; nelze jej tedy ztotožňovat s pojmem sociální skupiny. Jinak by za menšinu ve smyslu § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. bylo možno označovat nejen mládež z diagnostických ústavů a pedagogy, kteří o ně pečují, ale i třeba nemocné cukrovkou, prodavačky v supermarketech, bezdomovce nebo ekologické aktivisty – takto bezbřehé pojetí je ovšem absurdní, protože takových „menšin“ lze vyjmenovat stovky (podle jednotlivých profesí, zájmových činností, zdravotních či sociálních omezení...). Podpora sociálně či zdravotně znevýhodněných skupin ze strany provozovatelů rozhlasového vysílání je jistě chvályhodná, ovšem ani podle zákona, ani podle manuálu není předmětem hodnocení žalované v řízení o udělení licence.

- přínos pro rozvoj původní tvorby (vlastní autorské pořady a podpora začínajících umělců)

V této části zpochybnil rozhodnutí žalované pouze žalobce b). Ten ve svém projektu uvedl, že do vysílání zařazuje české písničky a pomáhá (i marketingově) při vydávání nových alb zavedených hvězd i nadějných talentů (Martin Chodúr, Ewa Farna, Harlej, Mňága a Žďorp); zpěváci rovněž využívají žalobcovo nahrávací studio. Jako vlastní autorské pořady žalobce b) označil pořady Kluci holky z naší školky, Babinec a Chalupáři.

Žalobci b) přidělila žalovaná jeden bod ze dvou za vlastní autorské pořady, protože žalobce b) jich několik uvedl, avšak jejich počet nebyl tak vysoký, aby to odůvodňovalo získání plného počtu bodů. Jeden bod ze dvou získal žalobce b) i za podporu začínajících umělců prostřednictvím nahrávacího studia. Naproti tomu označil jmenovitě jako předmět své podpory pouze umělce již známé a svá tvrzení doložil jen zčásti.

Pro srovnání: vítězný žadatel získal jeden bod ze dvou za vlastní autorské pořady (vyjmenoval jich celkem osm, včetně podrobného popisu jejich obsahu) a dva body ze dvou za podporu začínajících umělců (žadatel bude nabízet hodinové rozhovory se začínajícími umělci, bude mediálně podporovat jejich akce, bude zařazovat jejich díla do playlistu a bude vysílat soutěžní pořad pro mladé skupiny a interprety pod názvem Naděje beatu; každý čtvrtrok oceňuje mladé umělce a pořádá pro ně koncert – to doložil mj. i rozsáhlou fotodokumentací z pořádaných akcí).

Ani při hodnocení tohoto kritéria žalovaná nepochybila. Není pravda, jak tvrdí žalobce b), že mu žalovaná za dílčí kritérium neudělila žádný bod: naopak udělila jeden bod ze dvou [stejně jako téměř všem ostatním účastníkům licenčního řízení, s výjimkou žalobce a), který dostal dva body ze dvou]. Žalobce b) vnáší do své námitky subjektivní kritérium, které ale stěží může obstát. Tvrdí, že jeho autorské pořady jsou kvalitní a představují přínos pro posluchače, ovšem toto přesvědčení chovají o své vlastní tvorbě nepochybně i všichni další žadatelé o licenci, a žalovaná nemůže přidělovat body za takto subjektivně chápanou kvalitu. Roli při hodnocení tak nevyhnutelně budou hrát pouze skutečnosti objektivně zjiřitelné, jako je počet pořadů či způsob, jakým žadatel ve svém projektu dokáže představit konkrétní projekty. Žalobce b) se zmínil pouze o třech pořadech a jejich obsah popsal relativně stručně; jeden bod ze dvou tedy soud považuje za odpovídající hodnocení.

Pouze jeden bod ze dvou (a nikoli plný počet bodů) pak žalobce b) získal ne proto, že se jmenovitě zmínil o známých umělcích, které podporuje, ale že podporu umělců začínajících popsal poměrně nekonkrétně. Za to, že „*vysílá české písničky*“ (jakých začínajících autorů...?) a poskytuje nahrávací studio (jaké nahrávky začínajících autorů z něj vzešly...?), obdržel jeden bod; plné bodové ohodnocení pak náleželo spíše takovému žadateli, který konkrétně popsal své pořady podporující mladé umělce, popsal i jím organizovanou soutěž pro začínající hudebníky a doložil svá tvrzení dokumentací (jako to učinil např. žadatel vítězný).

Žalobci se svými námitkami tedy neuspěli; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobách nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Osobám zúčastněným na řízení náleží právo na náhradu nákladů řízení, jen jestliže jim tyto náklady vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.); to se v této věci nestalo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 4. prosince 2013

JUDr. Eva Pechová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková